

## Bohoslužba 15. 1. 2023

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

**Introit:** Hlahol Bohu, celá země! Pějte žalmy k slávě jeho jména, jeho chválu širte chvalozpěvem. (Žalm 66,1b–2)

**Pozdrav**

**Píseň:** 625

**Modlitba:** Svatý Bože, Tvůj Syn Ježíš, pro nás ukřižovaný a vzkříšený, je nyní vyvýšený jako Pán veškerenstva. Daruj nám jednotu, kterou dává Duch svatý, spojuj nás poutem pokoje a přiváděj všechno stvoření k sobě, abychom Tě všichni jednou mohli oslavovat před tvým trůnem. Utvrzuj nás svým Duchem v tom, že skrze tvoji milost tě můžeme uctívat a sloužit ti, následovat tě a radostně tě hledat skrze Ježíše Krista, našeho Spasitele a Pána. Sejmi z nás náš hřích a učiň nás svým svatým lidem. Skrze zásluhy svého Syna a našeho Pána a bratra Ježíše Krista, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a působí navěky. Amen.

**1. čtení:** Izajáš 49,1–7

**Píseň:** 330

**2. čtení:** Jan 1,29–42

**Kázání**

Venku se stmívá. I ta trocha světla, která pronikne do vězeňské kobky, se začíná vytrácet. Další den v téhle díře se chýlí ke konci. Kolik jich ještě bude? Snad už zanedlouho si pro něj přijde kat. A tak Jan Křtitel hledí do minulosti. Vzpomíná, hodnotí svůj život. Co jiného by tady taky měl dělat? Kdysi byl vyhledávanou a známou postavou. Lidé za ním putovali zdaleka, aby se od něj nechali pokřtít. Svou službou se snažil usnadnit příchod Božího vyslance. Umíst mu cestičku. Aby to měl jednodušší. Aby na něj lidé byli připraveni. Takové zadání dostal od Hospodina. Dokonce se o něj zajímali na nejvyšších místech. A teď vězí v tomhle žaláři a čeká, co s ním bude.

Ve svých myšlenkách se nyní dostává k setkání s Ježíšem. Pamatuje si na ten den, kdy se všechno změnilo. Objevil se před ním jakýsi muž. Nebyl ničím vnějšně nápadný, nijak nevyčínal z řady. Jan netušil, že právě jemu připravuje cestu. Svoje poslání sice chápal jako přípravu Izraele na setkání s tím, kdo přijde od Boha. Neměl ale ponětí, jak ho pozná. Bůh mu však pomohl. Seslal zřetelné znamení. Jan uviděl, jak na toho muže sestupuje Duch svatý. A už na něm zůstal. Až pak se dověděl, že je to Ježíš Nazaretský. Teď už měl jasno. Věděl, že se jeho mise chýlí ke konci. Jeho poslání dochází naplnění. Přišel ten, pro něhož pracoval a jemuž má předat štafetu.

Ale nejprve ho ještě musí představit. Upozornit na něj. Ukázat, že Bůh se v Ježíšovi skutečně ujímá díla. Jak ho má ale uvést co nejlépe? Možná jako beránka. Božího beránka. Vždyť tohle zvíře je pro víru Izraele tak důležité. Už Abraham obětoval berana místo svého syna Izáka. Beránky zabíjíme o každých Velikonocích tak jako naši předkové při vyjití z Egypta. A Izajáš mluví o Božím služebníkově jako o beránkovi. Pokorném a tichém. Opovrženém a zavrženém, nesoucím naše viny. Znepokojivý obraz, který však dává naději. Vždyť prorok mluví též o uzdravení a pokoji, které nám Boží služebník zaslouží.

Ano, beránek, to je dobré přirovnání. Jenže beránek je obětní zvíře. Však všechny ty biblické oddíly mluví o jeho smrti. Jan sebou najednou trhne a ještě více zachmuří svoji přísnou tvář. Nejspíš to znamená, že Ježíše nečeká jednoduchá cesta. Musí také on sejít ze světa násilnou smrtí? Ach Hospodine, tvoje cesty bývají nevyzpytatelné a také pěkně drsné. Je opravdu nutné kvůli věrnosti Tobě projít utrpením? Inu, svět je nebezpečné místo. A lidé pořád hledají nějakého obětního beránka. Že by však ani ten nový věk, který Křtitel pomáhal nastolit, nezačal jinak? Ale třeba má Bůh v plánu přece jen něco jiného. Hlavně, aby už skoncoval s naším hříchem, aby ho Ježíš odnesl pěkně daleko a odstranil ho. Já jsem křtil vodou a ta hřích smýt nedokáže. Ale on k tomu bude mít prostředky. Vždyť je skutečný Boží Syn, zástupce Boží. Je naplněn Božím Duchem a v jeho moci uskuteční velké věci. I s tím hříchem, se vším, co dělí lidi od Boha, si dokáže poradit.

Ano, to přirovnání Ježíše k beránkovi zabralo. Zapůsobilo na některé z jeho učedníků tak silně, že se vydali za Nazaretským. On je pozval k sobě domů a udělal na ně velký dojem. Už se od něj nedokázali odtrhnout. Byli jím fascinováni. Nechali svého učitele být a stali se učedníky Ježíšovými. V Janovi teď vyvstávají rozporuplné pocity. Vzpomíná na své žáky, kteří ho opustili. Měl je rád. Prožili toho spolu hodně. Ale přesto cítí radost, že jim pomohl objevit Ježíše. Většího a lepšího Učitele, než je on sám. Ukázal jim správným směrem. Vždyť takový byl přece smysl jeho služby. Nikoho lepšího už najít nemohou. Stejně se s tou ztrátou už dávno smířil. Jako rodič, kterému je smutno, když jeho dítě opouští rodný dům a vydává se vlastní cestou, ale přitom ví, že to tak musí být a že je to tak správně. Jeden z těch dvou, kteří navštívili Ježíše, byl Ondřej. Pochopil, že potkal toho, jehož Izrael očekával. Že konečně přišel Mesiáš. Byl z Ježíše tak nadšen, že k němu přitáhl i svého bratra Šimona. Ano, Šimon. Jan jej trochu znal. Dobrý člověk, věrný, jen trochu horkokrevný. Občas jedná rychleji, než myslí. Ježíš i z něj hned udělal svého učedníka. A dal mu nové jméno. Kéfas, Skála. Asi s ním má velké úmysly.

Najednou je Jan ze svého vzpomínání vyrušen. Ve dveřích zachrastí klíč a někdo strčí dovnitř kousek chleba a vodu. Dveře se ale hned zavřou a všechno je jako dřív. Nicméně Jan už dnes vzpomínat nebude. Stále znovu však přemýšlí, jestli jeho služba měla smysl a zda nemohl dopadnout lépe. Občas jej napadne, že nemusel tolik provokovat a kritizovat mocné. Ale vždycky tu myšlenku zavrhne. Ne, nelituje toho. Vzpomene si na proroky a další hrdiny svého lidu, kteří to také neměli jednoduché. Dnes musí myslet zvláště na symbol beránka, který tak moc souvisí s utrpením. On sám sice tím Božím beránkem není, ale utrpení a smrt je ochoten přijmout. Ten skutečný beránek už přece přišel a on mu mohl připravit cestu. Ukázal na něj a vydal o něm pravdivé svědectví. Ano, svůj úkol splnil. Teď už to bude na Ježíšovi.

**Píseň: 260**

**Přímluvy:** Volejme k Bohu slovy „prosíme Tě, vyslyš nás“:

Pane, probouzej v nás stále fascinaci Kristem, radost z jeho následování a touhu co nejvíce se mu podobat. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Působ skrze Ducha sv. v církvi, aby nežila pro sebe, nebyla uzavřená, ale ukazovala na Krista a vedla k němu. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Dávej rozdělené církvi jednotu, pomoz odstraňovat to, co církve zbytečně dělí, aby mohly být dobrým svědectvím v rozděleném světě. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Uděluj naší zemi pokoj a pomoz nám zvolit si dobrého prezidenta, který bude svědomitě a citlivě plnit své úkoly. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Prokazuj svou přízeň těm, kdo jsou stíženi chudobou, nemocemi, násilí, nespravedlností nebo zoufalstvím. Prosíme Tě, vyslyš nás.

Skláněj se i k našim blízkým, k těm, z našeho sboru a našeho okolí, které trápí nemoci nebo jiné potíže. Prosíme Tě, vyslyš nás.

## **Tichá modlitba**

### **Modlitba Páně**

**Píseň:** 755

### **Ohlášky**

- V úterý od 17 hod. se koná schůze staršovstva, ve čtvrtek v 15:40 se sejdou děti na náboženství a od 17:15 se v Diakonii uskuteční biblická hodina.
- Ve středu 18. ledna se od 18 hod. v kostele sv. Jana Křtitele uskuteční ekumenická bohoslužba v rámci Týdne modliteb za jednotu křesťanů.
- V neděli 29. ledna proběhne v rámci bohoslužeb mimořádné sborové shromáždění.

**Poslání:** Přicházejte tedy k němu, kameni živému, jenž od lidí byl zavržen, ale před Bohem je ,vyvolený a vzácný‘. I vy buďte živými kameny, z nichž se staví duchovní dům, abyste byli svatým kněžstvem a přinášeli duchovní oběti, milé Bohu pro Ježíše Krista. (1. Petrův 2,4–5)

**Požehnání:** Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.

**Píseň:** 693